

SALVE

Časopis ZŠ Salvátor, Králova 380, Valašské Meziříčí
Říjen 2019

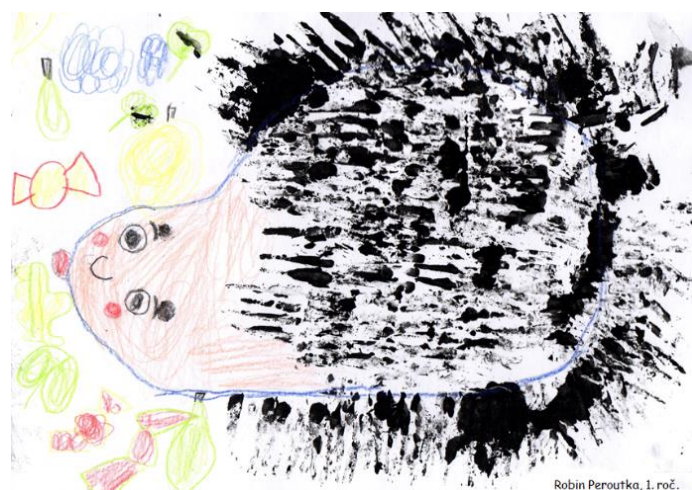
Milí čtenáři časopisu Salve,

tak jsem si myslel, že nový školní rok, do kterého jsme nedávno vstoupili, se rozeběhne pěkně zlehka, postupně, abychom měli ještě trochu času se vzpamatovat z prvního šoku, že prázdniny nějak moc rychle utekly. Ale mám pocit, že jsem se dost zmýlil. Hned od prvního dne školy nabraly události velmi rychlý spád. Úkoly a akce následovaly jedna za druhou tak rychle, že září je náhle pryč a já si s hrůzou uvědomil, že jsme za polovinou října! To tedy znamená, že školní rok už je v plném proudu a na nějakou „prázdninovou nostalgii“ není čas.

Jsem moc rád, že se nejen noví žáci, ale i noví zaměstnanci školy velmi rychle a pěkně začlenili mezi nás a že se jim ve škole líbí. Doufám, že se jejich nadšením necháme inspirovat a každodenní pracovní rutinu budeme vykonávat s novým zaujetím a vnitřní radostí.

Činnost ZŠ Salvátor se přehoupala do další pětadvacítky a vše nasvědčuje tomu, že je nyní před námi rozhodující doba, která může ovlivnit nejen naše současné školní životy, ale i dalekou budoucnost farnosti a církevního školství ve Valašském Meziříčí. Spolu se zástupci školské rady, pastorační a ekonomické rady farnosti a zřizovatelem hledáme možnosti, jak získat a využít uvolněnou budovu stavebního učiliště pro farnost, ZŠ Salvátor a Rybičky. Vedou se nejrůznější jednání, hledají se nejoptimálnější způsoby získávání potřebných financí, abychom tento záměr mohli uskutečnit. Dlouho se za vše také modlíme a svěřujeme celý tento záměr do rukou Božích a do mocných přímluv Panny Marie a Sv. Josefa. Abychom v tomto boji nezůstali osamocení, prosím a vyzývám také vás, žáky i absolventy školy, abyste se k našim modlitbám připojili. Jen tak budeme mít jistotu, že ať to dopadne jakkoliv, bude to ve shodě s Boží vůlí.

Požehnané dny a úspěšný rok!

Robin Peroutka, 1. roč.

Hynek Mikušek
ředitel školy

KOLAJOVÁ Veronika Rita

Veronika Rita Kolajová, 1. roč.

Prázdninový deník před nástupem do 2. ročníku

Všichni ložtí prvňáci, tedy letošní druháci, dostali na konci školního roku sešity, do nichž mohli během letních prázdnin zapisovat, zakreslovat nebo jiným způsobem zachycovat svoje první školní „dlouhé“ prázdniny v podobě nejrůznějších zážitků. Potěšující je, že do aktivity se zapojila více než polovina třídy. Všechny tyto děti byly za svou aktivitu odměněny.

Přinášíme zde některé z jejich nádherných a tolika různými způsoby vypracovaných stránek. Poděkování patří i rodičům, kteří děti motivovali a všechny krásné prázdninové chvíle jim připravili.

Ludmila Černochová

Dnes jsem s Eliškou hrál divadlo bylo to fajn.

Zahřívá se
srdce šťastně a
měru náry.

Země má své divadlo
v podstatě!!!
Káča
Eliška

Vášek Baričiak, 2. roč.

30. 7. Jsem se koupala
v řece a večer byla
houčka a přišlo a já jsem šel
posbírat prádlo a přišlo
Jsem se modlila Andělko
ku mijs tráničku.

Zuzka Pekárková, 2. roč.

Byli jsme s rodinou na dovolené v Tovačově na farmě. U nás jsme seděli na různé míčky. Byli jsme na výletě v Blatné, kde jsme navštívili krásný zámeček a tady jsme seděli v lodkách po jezeru. Dobře to dopadlo, nikdo se nepříškolil.

Maqda Petrovická, 2. roč.

29. června

Byla jsem na koncertě Lollipop v Bernartčicích.
Noc se mi to líbila.

Rafaela Kubějová, 2. roč.

12. července 2019

V pátek jsme navštívili další slovenský hrád Bojnice. Tento hrád má vlastně pětý. V blízkosti hrádu je i 200 a malýský denopark s velkými dýposoury, křiží a polydaji.

Bedřko Zbružová, 2. roč.

Na dovolené jsme si měli dobře každý den jsme plavali ve vodě, a koupali se. Dovoleno jsem si užil.

Honza Olejník, 2. roč.

super

Strýc Rája nás poslal na kaničky. Plavali jsme se po Balově kaničky a dokonce jsem sám kora midloval.

Jeník Heller, 2. roč.

BYL JSEM NA TÁBOŘE
KAŽDODENNĚH HRDINŮ. BYLI JSMĚ
U ZÁCHRANKY, MĚSTSKÉ POLICIE
A U HASIČŮ. POTOM JSEM DOSTAL
DIPLOM ZA 13. MÍSTO V HLEDÁNÍ
ČERVENÝCH PAPÍRKŮ.

David Fac, 2. roč.

Každý večer, když je venku pěkně, jezdíme s tatínkem na motorce. Za doměkem na louce. Motorka je snáčky Janu 250.

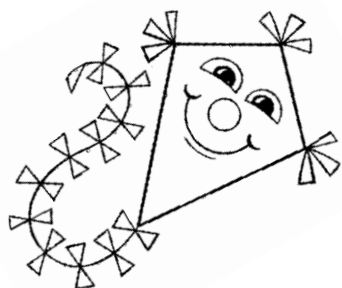
Ahoj

Andrejka Mrázůvková, 2. roč.

Malíř podzim - 3. roč.

Třetáci pouštějí na Vrchovině draky...

Den zvířat - 4. ročník

Na den zvířat měla čtvrtá třída rasu psa, která se jmenuje „pomeranian.“ Žáci měli ve slohu tohoto pejška popsat. Podívejte se, jak se to některým povedlo.

Pomeranian je rasa psa. Má béžovou barvu. Má malou hlavu a velké tělo. Má vykulené oči a malý čumáček. Má zakulacené uši a malý ocas. Má podlouhlou tlamičku. Je to velký tůťa. Umí panáčkovat a umí se plížit. Váží 3 kg a měří 24 cm. Je hodně hebký.

Marek Vaculín

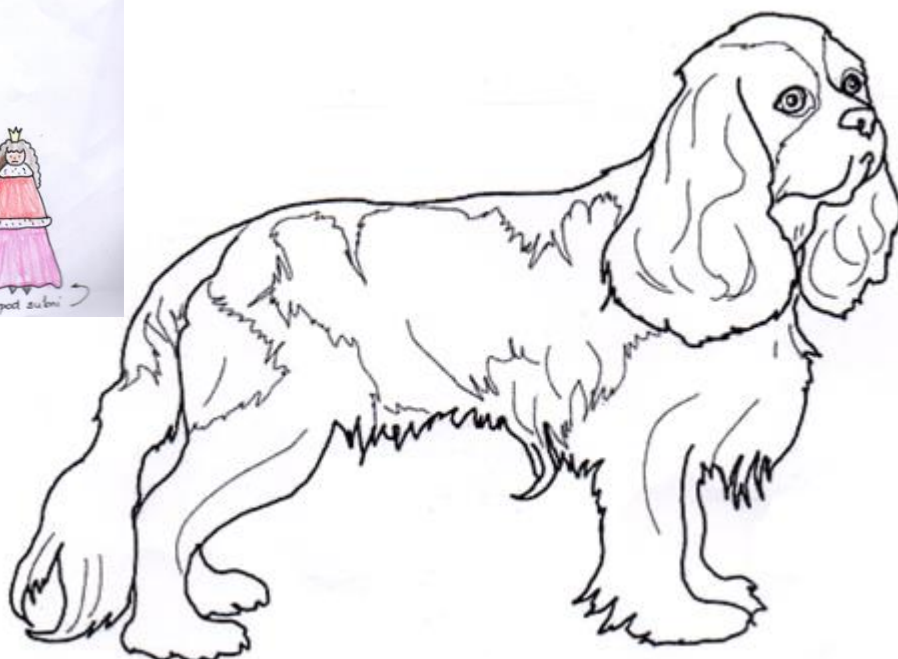
Pomeranian je rasa psa. Má béžovou barvu a růžový jazyk. Celkově je hodně roztomilý. Jeho krátké nohy ho dělají ještě roztomilejším. I když je hodně chlupatý, vůbec nelíná. Má lesklé hnědočerné oči. Povahou je hodný, přátelský, roztomilý.

Miriam Dřímálová

Pomeranian je rasa psa. Je takový kulatý a barvu má béžovobílou. Má hodně velké chlupy. Nohy má celkem malé. Ocas má malý, ale hodně chlupatý. Uši má malé a oči má hnědočerné. Většinou má vypláznutý jazyk. Povahu má přátelskou.

Emu Strýčková

Den zvířat taky u prvňáčků

Už umíme písmenko M a taky A - 1. ročník

Ema Zgabajová, 1. roč.

Bernard Lev, 1. roč.

Beátka Olbertová, 1. roč.

Ondra Čunek, 1. roč.

Pout' na Turzovku

V pátek 13. 9. bylo vybráno patnáct dětí z naší školy Maticí Svatohostýnskou na výlet, na Turzovku. Byl jsem moc rád, protože na tomto místě jsem ještě nebyl, a tak jsme se tam spolu s mladším bratrem vypravili.

Sraz byl ráno v 8:00 na autobusovém nádraží. Cesta trvala asi hodinu a půl. To bylo tak akorát, protože v 11:00 nám začala mše svatá. Po jejím konci jsme šli všichni společně lesem na místo zjevení Panny Marie. Místní kněz šel spolu s námi. Jakmile jsme dorazili k cíli, začal nám vyprávět příběh, který se na tomto místě udál.

Dozvěděl jsem se, že se Panna Maria zjevila muži z vesnice. Když to všem řekl, nikdo mu ze začátku nevěřil, všichni si mysleli, že je blázen. On však nechal na tomto místě postavit kapličku a dnes je to poutní místo, které navštěvuje velké množství lidí.

Pak jsme se vydali zpět do autobusu a jeli jsme do vedlejší vesnice na oběd. Byla připravena ryba a bramborový salát. Když jsme kolem druhé hodiny poobědvali, byl čas vrátit se domů.

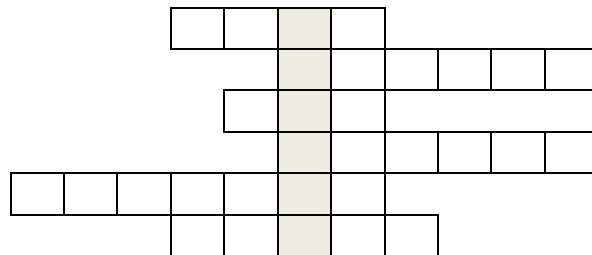
Tento den se mi moc líbil. Nejvíce mne zaujalo, když nám kněz vyprávěl příběh o zjevení. Překvapilo mě totiž, že si Panna Maria vybrala úplně obyčejného muže, který nebyl ničím zvláštní, a navíc nebyl ani moc věřící. Děkuji za toto pozvání, příště bych rád jel znovu.

Prokop Tománek

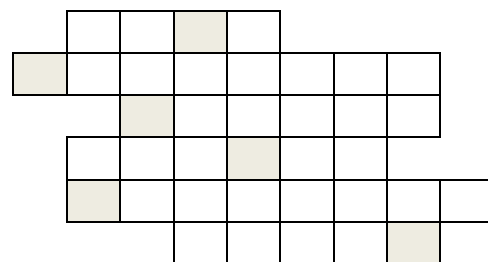
SPRÁVNÉ ODPOVĚDI V KŘÍŽOVKÁCH JSOU VYJMENOVANÁ SLOVA.

1. Protiklad slova zarostlý.
2. Ke kterému vyjm. slovu je příbuzné slovo „přemýšlet“?
3. Tele, kráva a
4. Co má na noze býk?
5. Synonymum ke slovu „plakat“.
6. Dědeček strčil v Budulínkovi lišky do

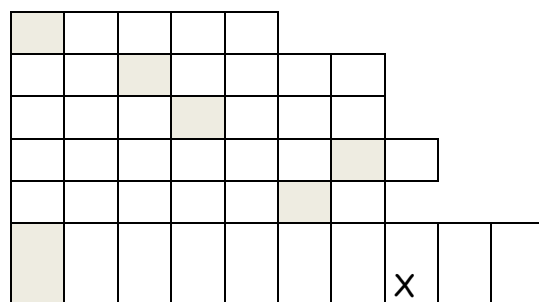
Radim Pospíšil, 5. třída.

1. Vyrábí se z toho provázky.
2. Člověk bydlí v domě.
3. Synonymum ke slovu „chytrý“.
4. Část Prahy s letištěm.
5. Město ČR se zámkem.
6. Radostně volat.

Štěpán Dřimal, Kryštof Pupík, 5. třída.

1. Malý druh sovy.
2. Hořký druh byliny.
3. Synonymum ke slovu plakat.
4. Město v ČR, ve kterém se skrývá „myš“.
5. Synonymum k „hospodářská zvířata“.
6. Synonymum ke slovu „lesknout se“.

Justýna Koryčanská, Terezie Skýpalová, 5. třída.

PRO TVŮJ DOBRÝ ROK

STRACHUJ SE méně
DOUFEJ více
MLUV méně
NASLOUCHEJ více
STRESUJ SE méně
ODPOČÍVEJ více
STĚŽUJ SI méně
SMĚJ SE více
Pochybuj méně
VĚŘ SI více

a všechny Tvoje plány
se Ti podaří

Podzimní den školy v přírodě v Brně - 2. ročník

Na programu tohoto podzimního dne školy v přírodě v Brně byla návštěva lektorského programu v Mendelově muzeu „Jak se Mendelovi schovaly včely před bouřkou“, poté výuka pokračovala v prostorách kláštera Milosrdných bratří, kde paní archivářka děti seznámila s vývojem knih a pak následovalo povídání o starých herbářích a promítání digitalizovaných obrázků z herbářů, které už mají několik set let. Co všechno některé děti z II. třídy zaujalo, si můžete přečíst. Přikládáme i fotografie a výtvarné zpracování.

18. září jsme byli se třídou v Brně. Jeli jsme dvěma vlaky až do Brna. Šli jsme do Mendelova muzea. Ještě jsme šli do kláštera Milosrdných bratří. (Václav Baričiak)

Byli jsme v Brně, jeli jsme i v rychlíku a v Brně jsme jeli tramvají. Mendelovo muzeum a klášter Milosrdných bratří se mi také líbil. (Magdalena Petrovická)

Byli jsme v Brně 18. září. Nejvíce se mi líbilo, jak se promítal herbář a jak jsme jeli tramvají po kolejkách, které vedly po trávě. Viděli jsme také hasiče. Hráli jsme si na včely a hledali svůj úl. Tam jsme jeli vlakem osobním a rychlíkem, i zpátky jsme jeli osobákem a rychlíkem. (Zuzana Pekárková)

Hrad Špilberk. Katedrála byla nádherná. Hasiči byli na silnici. Policisté byli dva vedle sebe. Viděli jsme včelky. Sanitka asi někoho vezla. Jeli jsme rychlíkem. Jeli jsme v kupéčku. (Jan Pitrun)

Jeli jsme do Brna. Viděli jsme labuť, Mendelovo muzeum, klášter Milosrdných bratří a tramvaj. (Natálie Žilinská)

Byli jsme v Brně. Jeli jsme rychlíkem. Jeli jsme tramvají. Byla tam katedrála, Mendelovo muzeum a klášter Milosrdných bratří. (Barbora Zavičáková)

Viděli jsme Špilberk a katedrálu. Byli jsme v Mendelově muzeu. Učili jsme se, jak zacházet se včelami. Pomáhali jsme jedné paní. Byli jsme v klášteře Milosrdných bratří. (Tobiáš Hlavica)

Se třídou jsme byli na škole v přírodě. Viděli jsme hrad Špilberk. Šli jsme do Mendelova muzea a pak jsme byli v klášteře Milosrdných bratří. (David Fac)

Jeli jsme vlakem. Šli jsme do Mendelova muzea. Dlouho se mi tam líbilo. Stálo to za to, ale vrátili jsme se před večerem, v šest hodin večer. (Beáta Zbružová)

Jeli jsme do Brna. Viděli jsme hrad Špilberk a katedrálu. Jeli jsme do Mendelova muzea, potom jsme jeli tramvají do kláštera Milosrdných bratří. (Kryštof Perutka)

18. září jsme byli v Brně. Viděli jsme hrad Špilberk a byli jsme v Mendelově muzeu. Jeli jsme tramvají.

(Andrea Mrnušítková)

Jeli jsme vlakem do Brna. Viděli jsme Mendelovo muzeum a dozvěděli jsme se něco o včelách. Pak jsme šli do budovy, kde jsme se dívali na staré herbáře. Pak jsme nastoupili do tramvaje a pak jsme šli na vlak.

(Veronika Opletalová)

Viděli jsme Špilberk a katedrálu. Navštívili jsme Mendelovo muzeum a klášter Milosrdných bratří.

(Kristýna Marušáková)

Byli jsme se školou v Brně. Navštívili jsme muzeum Mendelovo a klášter Milosrdných bratří. Nejvíce se mi líbilo Mendelovo muzeum a herbáře. Jak jsme vyšli z kláštera Milosrdných bratří, viděli jsme hrad Špilberk a katedrálu.

(Klára Stančíková)

Barunka Zavičáková, 2. roč.

Honzík Bernkopf, 2. roč.

Kristýna Marušáková, 2. roč.

Davídek Fac, 2. roč.

Kristinka Folvarčná, 2. roč.

Humorné anglické doslovné překlady:

Rčení

Damage to speak
Škoda mluvit
Don't wake up a swan
Nebud' labuť
Relax in the living room
Odpočívej v pokoji
Where she married herself,
here she married herself
Kde se vzala, tu se vzala

Slovní spojení

Unvomitable truth
Nezvratná pravda
Welded wine
Svařené víno
Hand-bag TV
Kabelová televize
Pulling birds
Tažní ptáci
Poisoning mechanism
Trávicí ústrojí
Selective driving
Výběrové řízení
Guilty basements
Vinné sklepy
Sausage of lovers
Párek milenců
Goose burp
Husí brk

Osobnosti

Paincelebrate Soup
Boleslav Polívka
Tunecelebrate Littlecarrot
Ladislav Mrkvička
Martin Give-a-present
Martin Dejdar
Peacecelebrate Little Miner
Miroslav Horníček
Springcelebrate Hedgehog
Jaroslav Ježek
Christopher the Bastard
from After Spoons and
Without Satellites
Kryštof Harant z Polžic a
Bezdrůžic

Najděte správný překlad anglických idiomů (frází)

1. A blessing in disguise	C. Lépe pozdě než vůbec
2. A dime a dozen	G. Kousnout do kyselého jablka (muset udělat něco nepříjemného)
3. Beat around the bush	D. Opatrně! Pomalu!
4. Better late than never	F. Chodit kolem horké kaše
5. Bite the bullet	I. Něco obyčejného, běžného
6. Break a leg	CH. Něco odbýt, odfláknout
7. Call it a day	A. Zlom vaz
8. Cut somebody some slack	H. Zapíchnout to, zabalit to (skončit práci)
9. Cut corners	E. Nebýt k někomu tak kritický, být shovívavější
10. Easy does it	B. Štěstí v neštěstí

Jiří Krupa

/řšení hledej někde v časopise ©/

**At' každý s kým se potkáš,
odchází od tebe lepší a šťastnější.**

Matka Tereza

Magdalenka Petrovická, 2. roč.

PAVOUK!

*Jak rychleji usnout:
vyzdoob si pokoj
jako třídu ve škole.*

HEJ, TY TAM!
CHCEŠ NAUČIT BĚHAT?

Šikovní prvňáčci

První ročník stihl od začátku školního roku mnoho akcí. Mezi ně patří např. návštěva Valašského ekocentra a Minizoo, drakiáda nebo sběr odpadků v rámci celorepublikové akce 72 hodin. Poznáte, které obrázky k čemu patří?

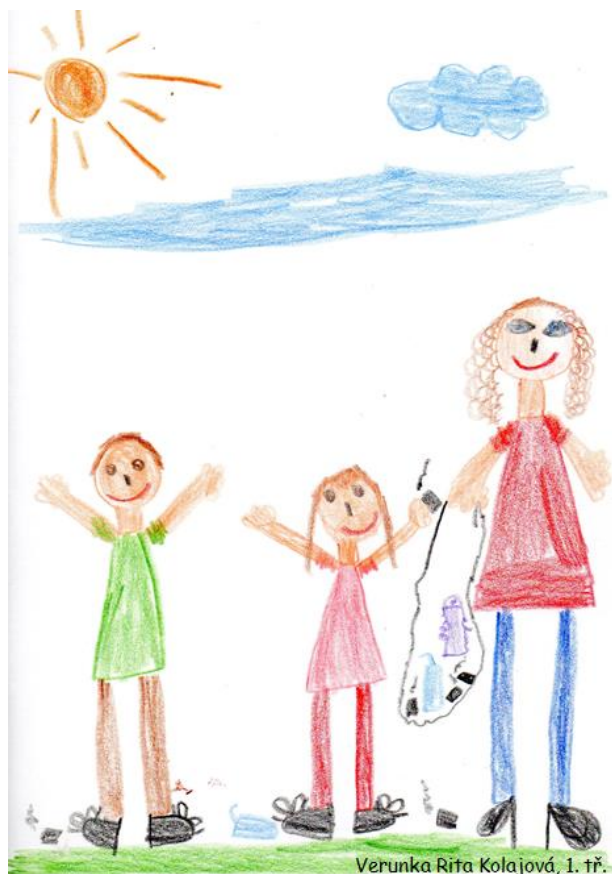
Zuzanka Skýpalová, 1. tř.

Amálka Orságová, 1. tř.

Bernardek Lev, 1. tř.

Verunka Rita Kolajová, 1. tř.

Veruka Pospíšilová, 1. tř.

Beátka Olbertová, 1. tř.

PES
SOKOL
KOČKA
MLOK
VOŠA
BOBR
RYBA
RYS
VČELA

P	A	M	R	Y	B	A	A	K
B	E	A	R	F	B	I	C	H
K	V	S	O	K	O	L	Y	Č
A	M	O	B	R	D	S	I	K
L	E	O	K	Y	R	C	H	V
Č	B	L	I	O	B	R	O	S
V	Y	M	O	B	E	F	V	D

Dominik Lev, 3. roč.

T A J E N K A

AMTILOPA
BERAN
DĚKOBRAZ
HRDLIČKA
HROCH
KRALIČEK
KROKODÝL
LVICE
MAIKONG
MEDVĚD
MLOK
MARVALD
MORROZ
NOREK
OPICE
OVCE
PAV
OSEL
PESEL
TARANTULE

N	O	R	E	K	O	L	M	T	V
H	A	R	I	C	O	Y	O	A	V
K	M	R	I	E	D	O	P	I	A
A	M	Č	V	L	A	L	K	C	M
I	N	E	Í	L	L	O	E	T	R
K	O	V	A	T	Ř	A	O	V	O
N	A	R	Ě	Á	K	A	L	C	H
G	Ě	Z	A	R	P	E	Š	R	A
K	I	D	B	O	Š	Č	I	Š	T

VYLUŠTĚNÍM ZVÍŠTĚŠ,
KDE BYLA PRVNÍ ZOOLOGICKÁ ZAHRADA.

Dominik Lev, 3. roč.

PANOVNÍK, JEMUŽ NEZÁLEŽELO NA SOBĚ, ALE NA DOBRU NÁRODA

sv. Václav - 28. září, připomínka

český kníže a mučedník

narozen: kolem roku 907
zemřel: 929/935
patron: Čech, Moravy; míru; sládků
znázornění: dva andělé, hrozny a klasy, korouhev či kopí s praporem, orlice, kníže na koni, štít a zbroj

Byl vnukem Bořivoje a Ludmily. Ta jako matka jeho otce Vratislava I. mu pro život dala cennější výbavu než jeho vlastní, Drahomíra. Naučila ho křesťanským zásadám, ctnostem, základům moudrosti i rozvaze. Václav dospěl v panovníka, který ochránil český národ před podmaněním od nepřátel, usiloval o mravní i kulturní povznesení Čech a dal důkaz naší rovnocennosti s ostatními zeměmi Evropy. Mezi jeho významné ctnosti patřila silná vůle, hluboká zbožnost a mírumilovnost. Svým příkladem vedl lid z vlivů pohanství ke křesťanskému životu. Zaplatil za to životem u dveří kostela ve Staré Boleslavi. Stal se hlavním patronem naší země.

Podle tradičního podání se narodil kolem roku 907 ve Stochově u Libušína, něco přes 10 km západně od Kladna. Někteří specialisté se domnívají, že to bylo dříve, antropolog Vlček na základě zkoumání jeho ostatků usoudil již na rok 895. To ale vylučuje potřeba regentství po smrti otce.

Byl nejstarším synem přemyslovského knížete Vratislava I., (který vládl po svém otci Bořivoji) a jeho manželky Drahomíry z rodu polabských Stodoranů. Měl šest sourozenců, bratry Boleslava a Spytihněva a ze čtyř sester známe pouze jméno Přibyslavy. O Václavovu křesťanskou výchovu se zasloužila zejména babička Ludmila (pam. 16. 9.) a nejspíše díky ní vynikal velkou úctou a láskou ke Kristu.

Na Levém Hradci se pravděpodobně pod vedením kněze Pavla Kaicha učil slovanskému písmu a na hradě Budči se od kněze Učena vzdělával v latině. Získal tam potřebné vzdělání i pro styk s německými sousedy. Otec Vratislav I. zemřel 13. 2. 921, padl zřejmě při tažení proti Maďarům. Za Václava, kterému mohlo být přibližně 14 let, se ujala vlády jeho matka Drahomíra. V září toho roku pak přišel o milovanou babičku, která byla najatou rukou vraha uškrcena na Tetíně. Její ostatky dal Václav přenést, za účasti řezenského biskupa Michala, 10. listopadu, po převzetí vlády, na Hradčany k sv. Jiří.

Vlády se ujal v roce 925 a hned se snažil o nápravu nepořádků a o nábožensko-kulturní povznesení země. Události Václavovy statečnosti a zázrakem dosaženého vítězství je uvedena v Dalimilově kronice. Václav, před vojskem vyzval odbojného Radislava k rytířskému souboji o knížecí trůn jen mezi sebou, aby zabránil krveprolití na obou stranách. Odmítnutí by pro Radislava bylo zbabělostí a hanbou, a tak s pýchou souhlasil. Na začátku boje však spatřil nad Václavovou přilbicí zářící kříž a po jeho boku dva anděly. Postrašen zjevením vzdal boj a prosil knížete Václava o odpuštění. Ten ho pak vyzval: "Vrat' se pokojně domů a měj dosti na svém; víc od tebe nežádám."

Na Pražském hradě se nacházel kostel Panny Marie, postavený za Bořivoje I. a kostel sv. Jiří, budovaný jeho synem, o jehož dostavbu se postaral Václav. Mezi těmito stavbami pak začal budovat chrám sv. Víta, jako rozlehlou čtyřapsidovou rotundu. Pro tuto svatyni získal od krále Jindřicha I. darem ostatek ramene sv. Víta. Kníže Václav vždy jednal čestně a podle křesťanské lásky. Pro dobro národa se snažil o pozvednutí morálky a pokřesťanštění země. Měl zájem na vzniku českého biskupství, ale zřízení nebylo v jeho možnostech. České území spadalo pod biskupa v Řezně. Nedostatek kněží pomáhal Václav řešit jednáním o povolání kněží z jiných zemí. Osobně měl Václav touhu podílet se také na přípravě obětních darů pro slavení mše svaté. Fr. Palacký v Dějinách národu českého uvádí, že "v doprovodu jednoho sluhy tajně chodil do polí a vinic, žal pšenici a sbíral hrozny, a vlastní rukou vykonával všechny práce, které byly potřebné k zhotovení hostií a vína ke mši pro kněze."

Tento autor se také zmiňuje, že kníže Václav pro konání skutků milosrdenství a zbožnosti volil často i noční dobu. Nespokojení šlechtici uvažovali o odstranění takového knížete a v touze po radikální změně se obrátili na Václavova bratra Boleslava, o němž věděli, že by o trůn stál. Plán na Václavovo zavraždění vznikl hlavně kvůli Václavovým ctnostem a věrnosti křesťanským zásadám.

Kníže Václav měl ve zvyku účastnit se ve své zemi poutních slavností a výročí posvěcení kostelů. Na svátek sv. Kosmy a Damiána byl proto pozván do Boleslavova sídla, v jehož blízkosti byl kostel zasvěcený těmto mučedníkům. Po bohoslužbách vyhověl prosbě bratra Boleslava, zúčastnil se u něj hostiny a zůstal přes noc. Již při hostině byl prý varován přítelem, že se proti němu chystá úkladný útok.

Za noci se Václavovi odpůrci sešli s Boleslavem a dojednali zavraždění Václava ve chvíli, kdy podle svého zvyku půjde na jitřní bohoslužbu. Bylo rozhodnuto, že mu už nebude dopřáno vkročit do chrámu.

Při odchodu od Boleslava se s ním Václav setkal ve vratech a děkoval mu za pohostinnost. Boleslav se ho nato snažil ještě „obdarovat“ ranou mečem do hlavy, ale Václav jako silnější se mu ubránil a dodal: "Bůh ti to odpust', bratře!" a pospíšil si k chrámovým dveřím. Na Boleslavovo volání o pomoc pustili se Hněvsa, Česta a Týra za Václavem. Ten, ač zraněný, stačil po doběhnutí k chrámu chytit se pouze kruhu ve dveřích, které byly úmyslně zamčeny. Zde po probodění Hněvsovým mečem skončil.

leбка sv. Václava

Známe den Václavovy smrti, ale kterého roku k ní došlo, zůstalo mezi historiky spornou otázkou. Buď to bylo r. 925 nebo až v r. 935. Víme, že Václav Boleslavovi odpustil a přál si, aby mu odpustil i Bůh. Lze se domnívat, že to nakonec Boleslavi pomohlo k lítosti, kterou projevil tím, že Václavovy ostatky dal z hrobu v Boleslavi přenést na Pražský hrad do chrámu sv. Víta. Opět je sporný rok (932 nebo 938), za den se někde uvádí 4. března. Úcta k sv. Václavu se rychle rozšířila po celé vlasti i za hranice. Sv. Wolfgang, biskup v Řezně (972-994), oznamoval jeho svátek 28. 9. s titulem svatý. V roce 972 byl k jeho cti postaven kostel v Proseku u Prahy (dnes Praha 9). Od začátku 14. stol. je mu zasvěcený i oltář v římské bazilice sv. Petra. V roce 1670 byl jeho svátek zařazen do univerzálního kalendáře, v němž zůstal jako jediný český světec.

Je světce, kolem kterého se ve vážných dobách a významných situacích shromažďuje český národ. Proto Josef Václav Myslbek vytvořil sousoší, na němž pracoval přes 30 let a které stojí na Václavském náměstí od roku 1912. Zde po 21. srpnu 1968 setrvaly skupiny mladých lidí, kteří se zakrvácenými prapory a nápisy na pomníku "Jsme svobodný národ" manifestovali proti okupaci tzv. spojeneckých vojsk. V listopadu 1989 zde byla vítána opět svoboda. Sem směřuje každý rok i Pochod pro život, za ochranu těch nejohroženějších a nevinně odsuzovaných již před narozením. Duchovní odkaz, ukazující správnou cestu, se mnozí stále bojí a brání přijmout.

Václav je vzorem křesťanského panovníka a svatosti. Jeho život i smrt svědčí o tom, že zdravý život národa spočívá na vzdělanosti a mravnosti se živým vztahem k Bohu.

Svůj vztah k dnešnímu světci vyjádřeme i ve svém srdci chorálem, jehož vznik sahá až do XII. století:

"Svatý Václave, vévodo české země, kníže náš, pros za nás Boha, svatého Ducha, Kriste eleison.

Ty jsi dědic české země, rozpomeň se na své plémě. Nedej zahynouti nám ni budoucím, svatý Václave, Kriste eleison.

Pomoci my tvé žádáme, smiluj se nad námi, utěš smutné, zažeň vše zlé, svatý Václave, Kriste eleison.

Bohu Otci chválu vzdejme, svatým křížem se žehnejme: Ve jménu Otce i Syna jeho i Ducha Svatého. Kriste eleison." (zkráceno)

Zdroj: www.catholica.cz

Jablečné růže

Příprava 20 minut

Pečení 25 minut

NA 24 KUSŮ

- ⑩ 750g červených jablek
- ⑩ 6 lžic hnědého cukru
- ⑩ 1 lžice skořice
- ⑩ 2 lžice citronové šťávy
- ⑩ 5 lžic meruňkového džemu
- ⑩ 3 pláty listového těsta

1. Jablka omyjte, rozkrájejte na čtvrtiny a zbavte jádřinců. Nakrájejte na tenké plátky a promíchejte s cukrem, skořicí a citronovou šťávou. Na teple rozehřejte meruňkový džem a pak odložte stranou. Formu na muffiny vypláchněte studenou vodou.
2. Pláty těsta rozkrájejte na pomoučené ploše po délce na pruhy zhruba 4 cm široké. Každý pruh potřete meruňkovým džemem a položte plátky jablek, v dolní části nechte zhruba centimetr volného místa.
3. Těsto otočte tak, aby plátky jablek přečnivaly a vytvářely dojem rozkvetlé růže, spodní okraj zahrňte.
4. Jednotlivé kousky vložte do formy a pečte v troubě předehřáté na 200°C asi 20 až 25 minut. Před podáváním lehce poprašte moučkovým cukrem.

recept poskytla Adéla Denková, 8. roč.

MEDVĚD
LISTÍ
KAŠTANY
MED
BUK
MEDVĚDICE
KVĚT
DUB
SUK
ANAKONDA
ŠÍP
JELEN
SRNA
ŽLUBKA

DANĚK
ESO
RORÝS
RYS
KEŘ
SUD
RÝN
ANO
KOZA
OBCHOD
KRTEČEK

M	E	D	Y	N	A	T	Š	A	K
E	E	P	D	U	B	Ě	Í	M	R
D	S	D	K	U	S	V	P	A	T
V	O	K	U	B	U	K	O	K	E
Ě	D	Ě	Ž	Ě	D	E	J	O	Č
D	S	N	L	L	D	Ř	E	N	E
I	Ý	A	U	I	O	Z	L	D	K
C	R	D	N	S	CH	R	E	A	O
E	O	I	A	T	B	Y	N	N	Z
S	R	N	A	Í	O	S	M	O	A

Ráchel a Petr Hlavicovi

Turistické výpravy po českých a moravských krajích jsou mým koníčkem. Během tohoto školního roku se s vámi v časopisu Salve ráda podělím o **zajímavé církevní stavby**, které jsem navštívila. První část putování přináší popis pěti kostelů, ke každému patří jedna fotografie. Kdo bude znát odpověď alespoň na jednu z pěti hádanek, může odevzdat lístek v kanceláři školy. Nemusíš soutěžit sám, může hádat celá rodina. Soutěž o sladkou odměnu potrvá do 15. listopadu 2019. Magda Krupová

První zprávy o poutním místě - **hádanka číslo 1** - pocházejí z počátku 18. století a je nutné je přičítat prameni zdravé vody, který se prý ukázal ve snu manželce místního mlynáře. Mlynářka trpěla oční chorobou a uzdravila se po omývání vodou ze studánky. Když byl takto uzdraven i majitel luhačovického panství hrabě Serényi, dal vystavět nad pramenem kapličku Panny Marie Sněžné (r. 1735). Od té doby se stalo toto místo cílem mnoha poutníků z blízkého i vzdáleného okolí, což přetrvalo i po její přestavbě na malý poutní kostel v barokním slohu v r. 1750, který stojí dodnes. Interiér kostela je prostý. **Nad oltářem je zavěšen uctívaný obraz Panny Marie kojící, námět v našich zemích velmi ojedinělý. Nad sakristií visí obraz Panny Marie Sněžné.** Kostelík se nachází asi 10km od Luhačovic. Už víš, kde to je?

Kostel - **hádanka číslo 2** - je národní kulturní památkou zapsanou na Seznamu světového dědictví UNESCO. Byl postaven na začátku 20. let 18. století a je nepochybně nejsobitějším a nejznámějším dílem Jana Blažeje Santiniho-Aichla. Samotný kostel je protkán **symbolikou číslovky pět**, která vychází z legendy o **Janu Nepomuckém**. To je lehké uhádnout, že?

Hádanka č. 3: Po opravě kaple v roce 1990 se v obci obnovila tradice svatováclavských poutí a přitom vznikla myšlenka na stavbu nového kostela na místě, kde původně stála stará škola. A již v květnu 1992 proběhla slavnost **posvěcení základního kamene**. Kostel se skládá ze dvou staveb - **zvonice a kostela**, které mohou symbolizovat Krista a Církev. Zvonice je vlastně silným sloupem, na kterém jsou zavěšeny tři zvony. Stojí těsně u cesty a je již z dálky dobře viditelná. Kostel je **zasvěcen svatému Václavovi**, patronu země, jehož doba je připomenuta i v materiálech stavby: dřevu, kameni, jednoduché omítce. Jsem si jistá, že někteří z vás v tomto kostele byli při výletě se třídou. Nedaleko kostela se totiž nachází známý Betlém. Už víš, kde kostel najdeme?

Mezi stovkami poutních míst v naší zemi má - **hádanka č. 4** - první místo pro svou událost o zázračném vyhnání Tatarů Matkou Boží s Ježíškem s blesky. Dne 9. 8. 1982 udělil papež Jan Pavel II. tomuto chrámu zvláštní čestný papežský **titul Menší bazilika, latinsky Basilica minor**. Za Bazilikou se nachází řeholní dům páterů jezuitů, vlevo od baziliky kaple sv. Jana Sarkandra a Lasalettská kaple Panny Marie plačící, dále po levé straně kolem lesa vede vzácná mozaiková Jurkovičova křížová cesta. Vpravo se nachází kaple sv. Josefa, dále areál poutních domů a Jurkovičův sál s muzeem. Monumentální schodiště (1910) ke kostelu je dlouhé 242m. Určitě už víš, o kterou stavbu jde a kde se nachází.

Zděný kostel, který se nachází v našem **velmi známém turistickém letovisku** - **hádanka č. 5** - byl vysvěcen v roce 1807 a bez velkých úprav se zachoval dodnes. Vystavěl jej stavitel Weiss z Vrchlabí s tesařským mistrem Erbenem v místech mezi dřevěným kostelíkem a starou myslivnou. **Byl zasvěcen sv. Petrovi, apoštolovi.** Víš, ve kterém městě se kostel nachází?

Těším se na vaše odpovědi! V příštím Salve bude dalších pět hádanek a také správné řešení hádanek tohoto podzimního čísla.

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

**Odpovědi můžete zapsat zde, odstříhnout,
podepsat se a odevzdat v ředitelně.**

Redakce: Parlamentáci ZŠ Salvátor, Marie Čtvrtníčková
Spolupráce: žáci a učitelé